

REFLEKTIONER OM MIN TID PÅ IUI

BO CARLSSON

SÄRTRYCK ur Magnus Henrekson, red. (2009), *IFN/IUI 1939–2009*.

Sju decennier av forskning om ett näringsliv i utveckling.

Stockholm: Ekerlids.

REFLEKTIONER OM MIN TID PÅ IUI

BO CARLSSON

MIN FORSKNING VID IUI

Min första kontakt med IUI var indirekt och etablerades 1969 när den IUI-anställde Lennart Ohlsson kom till Stanford University där jag höll på att doktoreira. Jag var forskningsassistent till ekonomhistorikerna Moses Abramovitz och Paul David, och Lennart kom till Stanford för att arbeta på sin studie om utrikeshandeln och den ekonomiska tillväxten i Sverige. Projektet ingick som en del av ett stort internationellt forskningsprogram om ekonomisk tillväxt som finansierades av Social Science Research Council i USA och leddes av Moses Abramovitz. Något senare kom även Bengt Rydén och Gunnar Du Rietz till Stanford. På grund härav var det naturligt för mig att vända mig till IUI när jag var i Sverige för datainsamling till min doktorsavhandling sommaren 1971. Detta ledde till erbjudande om anställning vid IUI.

Tjänsten som forskare på IUI var mitt första (och näst sista!) ”riktiga” jobb efter avslutat avhandlingsarbete vid Stanford. När jag kom till IUI nyåret 1972 var Lars Nabseth chef men han efterträddes snart av Lars Wohlin. När denne sedan blev statssekreterare i Finansdepartementet 1976 utsågs Gunnar Eliasson till chef. I samband med detta blev jag sekreterare (dvs. biträdande chef) vid IUI. Jag behöll denna roll fram till årsskiftet 1981–82 då jag tog ett sabbatsår som spenderades som gästforskare vid MIT. Efter min återkomst till IUI fortsatte jag som forskare fram till halvårsskiftet 1984 då jag fick min andra reguljära anställning: en professur i nationalekonomi vid Case Western Reserve University i Cleveland, Ohio.

Min första uppgift vid IUI var att slutföra ett projekt som påbörjats av Åke Sundström och som gick under arbetsnamnet ”lågprisimporten”. Arbetet bestod huvudsakligen i att placera den snabbt ökande importen av industrivaror från låglöneländer under efterkrigstiden i sitt historiska och samhällsekonomiska sam-

manhang, särskilt vad gällde den ökande liberaliseringen och integreringen av världshandeln och de krav på en förändrad resursallokering som dessa ställde.

Efter detta första projekt kom min forskning vid institutet att i stort sett avse tre huvudområden: teknologi och industristruktur, industrins energiförbrukning samt industri- och teknikpolitik.

I samband med den första oljekrisen 1973–74 kom min forskning att under flera år fokuseras på energi- och teknikfrågor. På uppdrag av den statliga energiprognosutredningen gjorde jag (i samarbete med Märtha Josefsson) en analys av industrins energiförbrukning. Tonvikten låg på att försöka förstå varför industrins energiförbrukning såg ut som den gjorde, dvs. hur den bestämdes av den långsiktiga tekniska och strukturella utvecklingen inom industrin såväl i Sverige som i omvärlden samt hur industrins energianvändning påverkas av förändringar i yttre betingelser, t.ex. förändrade prisrelationer. Därför blev det naturligt för mig att fortsätta att studera framför allt de energitunga industribranscherna när IUI valde att göra en egen fristående långtidsbedömning 1976 i stället för att, som tidigare, skriva bilagor till den statliga långtidsutredningen (se Åbergs bidrag i denna volym). Detta krävde att en stor del av institutets verksamhet organiserades som ett lagarbete med stora insatser av flera av institutets medarbetare.

På hösten 1977 drog IVA (Ingenjörsvetenskapsakademien) i gång sitt s.k. Storprojekt i samarbete med STU (Styrelsen för teknisk utveckling). Projektet leddes av Erland Waldenström som då var både styrelseordförande i IUI och preses i IVA. Arbetet fördelades på fyra arbetsgrupper. Jag blev sekreterare i den grupp (Specialstudie 1) som fick i uppdrag att studera den historiska och teknologiska bakgrunden till 1970-talets ekonomiska kris. Erik Dahmén var ordförande i gruppen som bestod av flera industriledare samt en representant (Göran Friborg) för STU. De fungerade som styrgrupp för forskningsarbetet som utfördes av ett lag inom IUI bestående av Johan Örtengren, Märtha Josefsson och Anders Grufman under min ledning. Studien resulterade i en rapport (*Teknik och industristruktur – 70-talets ekonomiska kris i historisk belysning*) som publicerades av både IUI och IVA 1979. Som jag skall återkomma till nedan påverkades arbetet i hög grad av Erik Dahmén insikter och synsätt.

I *Teknik och industristruktur* ingick en analys av den ekonomiska tillväxten och produktivitetsutvecklingen i internationellt och historiskt perspektiv, en jämförelse med tidigare kriser, industrins konkurrenskraft och specialisering under efterkrigstiden samt en nedbrytning av den s.k. restposten ("teknikfaktorn") i dess beståndsdelar (dvs. strukturella förändringar i företag och branscher samt "ren" teknisk förändring). I studien ingick även en undersökning av den teknologiska utvecklingen inom olika industriella områden under efterkrigstiden, den svenska

industrins internationella ställning i tekniskt avseende, samt djupintervjuer med svenska storföretag om deras strategier och sätt att hantera den ekonomiska krisen.

Samtidigt med denna studie fortgick arbetet med IUI:s långtidsbedömning, LB-79 (*Att välja 80-tal: IUI:s långtidsbedömning 1979*). Här blev min roll att översätta resultaten och insikterna från Storprojektet och tillämpa dem på det aktuella medellånga perspektivet. Jag minns särskilt att rubriken jag hade valt för ett av mina kapitel var ”Är festen över?”. Men den ansågs alltför provokativ och den publicerade versionen av kapitlet fick i stället den betydligt tamare rubriken ”De framtida långsiktiga tillväxtmöjligheterna”.

Den ekonomiska krisen som hade drabbat Sverige vid mitten av 1970-talet krävde ytterligare analyser. Den nya borgerliga regeringen hade tillsatt en statlig industristödsutredning som i sin tur vände sig till IUI för att beställa en studie av de samhällsekonomiska konsekvenserna av industristödspolitik. Jag blev huvudansvarig för detta projekt som publicerades under titeln *Industristödspolitik och dess inverkan på samhällsekonomin* 1981. Med hjälp av simuleringar med den s.k. mikro-makromodellen (MOSES) som utfördes i samarbete med Fredrik Bergholm och Thomas Lindberg (1981) kunde vi visa på såväl de kortsiktigt positiva verkningarna av det selektiva industristödet i de krisdrabbade branscherna (varven, gruvorna, stålindustrin, tekoindustrin samt delar av skogsindustrin) som de långsiktigt negativa effekterna på samhällsekonomin i stort.

Men den svenska industrin bestod inte bara av krisbranscher. I syfte att bättre förstå industrins situation och utvecklingspotential i ett bredare perspektiv tillsatte IUI en arbetsgrupp bestående av Johan Örtengren (kapitalbildning), Petra Lantz (arbetsmarknad och industrirekrytering), Tomas Pousette (materialteknik och kemiindustri), Lars Jagrén (verkstads- och personbilsindustri) och Fredrik Bergholm (multinationella företag) under min ledning. Projektet resulterade i *Industrin inför 80-talet* (1981).

Efter att ha avslutat dessa projekt tog jag ett sabbatsår på MIT för att ägna mig åt att studera dels de gamla nationalekonomiska klassikerna (särskilt Alfred Marshall och Joseph Schumpeter), dels den tekniska utvecklingen på verktygsmaskinområdet i historiskt perspektiv samt en djupgående empirisk studie av verktygsmaskinindustrin i USA och Sverige vid 1980-talets början.

Efter återkomsten till IUI vid nyåret 1983 arbetade jag med ett antal mindre projekt, bl.a. *Den eltunga industrins långsiktiga utveckling* (1983), i samarbete med Enrico Deiacò, till dess att jag lämnade institutet vid halvårsskiftet 1984.

BAKGRUND: DEN EKONOMISKA SITUATIONEN I SVERIGE

När jag nu reflekterar över min tid vid IUI och de erfarenheter och insikter jag fick där är min första tanke att jag råkade hamna där under en intressant brytningstid i svensk ekonomi och politik. Efter flera årtionden av relativt snabb och jämn ekonomisk tillväxt drabbades Sverige särskilt hårt av den internationella kris som inleddes i samband med oljeprishöjningarna 1973–74. Bland de huvudsakliga förklaringsfaktorerna fanns bl.a. det relativt starka oljeberoendet i Sverige, den internationella sjöfartskrisens återverkningar på de svenska rederierna och varven, den globala överkapaciteten i stålindustrin och dess återverkningar i Sverige samt gruvornas besvärliga konkurrenssituation gentemot billigare utländsk malm. Det tog tid för det svenska folkets förväntningar om den framtida konsumtionsutvecklingen att anpassas till försämrade förutsättningar för ekonomisk tillväxt. Den offentliga sektorns storlek och begränsade anpassningsförmåga bidrog till betydande underskott i den offentliga budgeten och stora underskott även i landets affärer med utlandet. Allt detta skapade såväl stor osäkerhet som stora omställningsbehov.

Liksom i flera andra länder höll tyngdpunkten i industrin på att förskjutas från traditionella branscher (i Sveriges fall skogsindustri, gruvor och tung metallbearbetande industri) mot branscher med högre förädlingsvärde (t.ex. elektronik och läkemedel). Samtidigt minskade industrins andel av samhällsekonomin under det att tjänstesektorn växte. Min egen forskning behandlade just de problem som uppstod i samband härmed. Politiskt avspeglades dessa omställningar i betydande omvälvningar som bl.a. resulterade i att Sverige för första gången i IUI:s historia fick en borgerlig regering. Institutets arbete och organisation påverkades också. De nya och bredare frågorna krävde mer lagarbete och kortare tid för att resultat skulle kunna nås. I takt med att finansieringen i högre grad blev extern och projektbaserad ökade också kraven på organisatorisk flexibilitet – det blev mer av forskningsgrupper och mindre av individuella projekt.

EXTERNA PERSONLIGA KONTAKTER

Både genom min egen forskning och genom min roll som sekreterare i IUI:s styrelse och sekreterare i Storprojektets Specialstudie 1 hade jag reguljära kontakter med flera av landets främsta industriledare. Det var både spännande och inspirerande att arbeta med ordföranden Marcus Wallenberg och hans efterträdare Erland Waldenström. Styrelsemötena var ett forum inte bara för diskussioner om institutets verksamhet utan även om den allmänna ekonomiska utvecklingen i världen.

Genom arbetet inom IVA:s Storprojekt kom jag också i kontakt med många

ledande tekniker inom svensk industri och via detta nätverk även utländska innovationsforskare som James Utterback vid MIT och Burton Klein vid Caltech. Det var via dessa kontakter som jag hamnade som Visiting Scientist vid MIT. Utterback var biträdande chef på Center for Policy Alternatives och chef för Industrial Liaison Program vid MIT, ett av de största nätverken i världen för kontakter mellan industrin och akademien.

Genom mina studier först vid Harvard och sedan Stanford fick jag goda kontakter med ledande ekonomer i USA. Dessa ledde bl.a. till att jag blev en av de grundande medlemmarna i den organisation som så småningom fick namnet European Association for Research in Industrial Economics (EARIE). Året innan jag lämnade IUI blev jag vald till dess andre president.

Min forskning vid IUI ledde således till att jag blev medlem i flera nätverk, såväl svenska som internationella. Dessa har i sin tur starkt påverkat min fortsatta forskarverksamhet. Det var genom min forskning om stålindustrin som jag etablerade kontakt med forskare vid Case Western Reserve University. Dessa kontakter medförde så småningom via både EARIE och IUI:s konferens till minne av Schumpeters 100-årsdag att jag flyttade till Cleveland och CWRU.

PERSONLIGA OCH PROFESSIONELLA ERFARENHETER

Utöver dessa länkar till världen utanför IUI har jag också påverkats starkt av de personer jag arbetade med vid institutet. Förutom de medarbetare jag redan nämnt i samband med de gemensamma forskningsprojekten vill jag särskilt lyfta fram Gunnar Eliasson och Erik Dahmén.

Mitt samarbete med Gunnar började snart efter det att han blev chef för IUI och jag blev sekreterare. Gunnars stora intresse vid den tiden var att utveckla och tillämpa den mikrobaserade makromodellen för den svenska ekonomin som gick under namnet MOSES (Model of the Swedish Economic System). Jag kom att delta i det arbetet genom bidrag till modelleringen av teknisk förändring och produktivitet samt tillämpningar av modellen (genom simulering) för analys av strukturella förändringar i ekonomin och särskilt industristödets inverkan på samhällsekonomin. Genom detta arbete lärde jag mig mycket om ekonomins komplexitet samt om samspelet mellan policyförändringar och andra institutionella förändringar och den ekonomiska utvecklingen. Mikro-makromodellen gav möjlighet att analysera riktningen och storleksordningen av de makroekonomiska verkningarna av såväl policyförändringar (t.ex. industristödspolitik) på makronivå som förändringar i incitament och beteende på mikronivå (i företag och branscher). Till skillnad från de flesta existerande statistiska makroekonomiska modeller var MOSES en dynamisk, evolutionär ojämviktsmodell. Den var dock

långt före sin tid och sågs därför med skepsis av många konventionella ekonomer. Men den gav möjligheter till djupa insikter om hur ekonomin fungerar, inte minst därför att modellen byggde på detaljerad information från företag. Min förståelse av dynamiska ekonomiska samband blev både djupare och bredare. Mitt samarbete med Gunnar har sedan fortsatt i över 30 år.

Det jag lärde mig av Erik Dahmén är svårare att sammanfatta. Vårt formella samarbete under min tid vid IUI började med IVA:s Storprojekt och varade sedan ungefär sex år, men fortsatte sedan mera informellt under ytterligare några år. Men Eriks anda och synsätt hade långt före min ankomst genomsyrat flera IUI-projekt, inte minst Gunnar Du Rietz (1975 och 1980) studier av företagsetableringar, Johan Fachts (1976) studie av miljöfrågor i svensk industri och Johan Örtengrens (1979, 1981; Josefsson och Örtengren 1979, 1980) studier av kapitalbildning och räntabilitet. För min del kulminerade min exponering för Eriks forskning först efter min IUI-tid när jag försökte få hans arbete mera uppmärksammat i den internationella litteraturen. Detta skedde dels genom att jag inbjöd honom till en konferens om industriell dynamik som jag arrangerade på Case Western Reserve University, dels genom att jag i samarbete med Rolf Henriksson översatte och presenterade en stor del av Eriks arbete för en utländsk publik i boken *Development Blocks and Industrial Transformation: The Dahménian Approach to Economic Development* (1991).

På annat håll har jag sammanfattat Erik Dahmén's roll och inflytande i IVA:s Storprojekt (Carlsson 2007). Jag tror ingen av oss som arbetade i projektet insåg till fullo i vilken grad Eriks synsätt och angreppsmetod genomsyrade hela arbetet. Det har blivit uppenbart först långt senare.

Eriks främsta intellektuella bidrag låg i en teoretisk begreppsapparat vars värde blir uppenbart först vid empirisk tillämpning. Kausalanalys, drivkrafter, industriell omvandling och utvecklingsblock är några av nyckelbegreppen i Dahmén's analys. Med kausalanalys avsåg Erik en kombination av historisk makroanalys (empiriska studier av faktiska historiska förlopp i form av omvandling och omvandlingsprocesser inom olika verksamhetsområden) med systematisk analys på disaggregerad nivå. Kausalanalysen visade särskilt den ekonomiska tillväxtens beroende av strukturomvandlingen, och hur denna i sin tur påverkas såväl av teknologi och teknik som av andra drivkrafter – långsiktiga relativprisförändringar som t.ex. de höjda oljepriserna och deras återverkningar i olika branscher. Sådana förändringar krävde anpassningar av många slag utöver dem som hade att göra med det allmänna kostnadsläget. Inte minst behövdes industriell förnyelse och en breddning av den industriella basen, särskilt via byggande av nya utvecklingsblock.

Kausalanalysen gav också möjligheter att placera den aktuella situationen i ett

historiskt och internationellt perspektiv. Genom att t.ex. analysera tidigare kriser med avseende på både vilka drivkrafterna varit och vilka anpassningar som gjordes vid varje tillfälle kunde man dra viktiga lärdomar. Särskilt viktig var insikten att ekonomisk-politiska åtgärder som t.ex. industristöd bara skulle leda till en fördröjd och därmed ännu svårare anpassning.

Begreppet utvecklingsblock har fått ett stort genomslag i den ekonomiska litteraturen och har i hög grad påverkat min syn på den ekonomiska utvecklingen. Detta har i sin tur avspeglats i mycket av min forskning.

Andra nyckelbegrepp i den Dahméniska analysapparaten är korta tidshorisonter, felinvesteringar, incitament och industriell omvandling. Det skulle dock föra för långt att här närmare diskutera dem, även om de förblivit viktiga i min forskning.

Av Erik Dahmén lärde jag mig att drivkrafterna bakom den ekonomiska utvecklingen ligger mycket djupare än det som den ekonomiska politiken beaktar och att incitament samt historiska och institutionella förhållanden ofta spelar en avgörande roll. Genom insikten att applicering av teknik bara är en del, om än en viktig sådan, av företagarverksamheten var det möjligt att visa att det inte fanns några enkla lösningar av makrokaraktär till Sveriges ekonomiska problem.

MIN FORSKNING EFTER IUI-TIDEN

Min forskning vid IUI bidrog till att jag tidigt insåg att trots att mitt avhandlingsarbete vid Stanford låg på forskningsfronten var den underliggande neoklassiska, komparativt statistiska ansatsen alltför begränsande för att förstå den ekonomiska och industriella utvecklingen. Ett mer dynamiskt synsätt krävdes. Därför var jag mottaglig för Gunnar Eliassons och Erik Dahmén's idéer.

Genom de erfarenheter, insikter och kontakter jag fick under IUI-tiden lades grunden till min fortsatta forskning. Särskilt i samarbetet med Erik Dahmén och Gunnar Eliasson lärde jag mig mycket om den industriella dynamiken, vilka dess drivkrafter är – inte minst den tekniska utvecklingen – samt dess historiska och institutionella rambetingelser. Detta ledde till etableringen av ett nytt forskningsområde – *industrial dynamics*. Medan *industrial organization* innefattar statistiska och komparativt statistiska analyser av marknadsstruktur, företagsbeteende och *performance* (t.ex. produktivitet och räntabilitet) fokuserar *industrial dynamics* på ekonomisk utveckling och industriell omvandling samt dess drivkrafter, särskilt företagarverksamhet i form av kunskapsskapande, innovation och entreprenörskap. Jag lanserade termen *industrial dynamics* i mitt presidenttal till EARIE 1985 (Carlsson 1987). År 1987 organiserade jag en internationell konferens på samma

tema, vilket resulterade i en konferensvolym (Carlsson 1989). Det mesta av min egen fortsatta forskning rymms under den rubriken.

Mitt tidigare arbete inom IVA:s och STU:s s.k. Storprojekt ledde till att jag år 1987 tillfrågades av Göran Friberg på STU om jag var villig att leda ett projekt om Sveriges teknologiska system och framtida konkurrenskraft (det s.k. STS-projektet). I projektet deltog forskare från IUI (Gunnar Eliasson och Pontus Braunerhjelms), Chalmers och Forskningspolitiska institutet vid Lunds universitet. Den teoretiska utgångspunkten var Dahmén's utvecklingsblock. Projektgruppen kom snart överens om att "system" borde tolkas i pluralis och att "utvecklingskraft" (i Dahmén's anda) passade bättre i ett dynamiskt sammanhang än "konkurrenskraft". Under den första fasen av projektet inriktades arbetet på automationsområdet. I den andra fasen studerade vi elektronik, läkemedelsindustri och pulverteknologi, och i den tredje gjorde vi en jämförelse av innovationssystemen inom bioindustrin (främst biomedicin) i Sverige och Ohio. Projektet pågick i närmare 15 år och resulterade i ett stort antal publikationer, de flesta i internationella tidskrifter. Några av dem finns samlade i tre böcker (Carlsson 1995, 1997, 2002).

Ett närliggande forskningsområde är framväxten av utvecklingsblock i form av industriella kluster – ett område där jag delvis arbetat tillsammans med Pontus Braunerhjelms (främst efter dennes tid vid IUI).

Sammanfattningsvis står det klart att min karriär som forskare i hög grad har präglats av mina erfarenheter, insikter och kontakter från IUI-tiden. Under de första 15 åren efter det att jag lämnade IUI hade jag täta kontakter med institutet och flera av dess medarbetare, även om det blivit glesare de senaste åren.

Genom kombinationen av min akademiska bakgrund i USA, bredden av de forskningsprojekt jag deltog i samt de kontakter jag fick både inom och utanför institutet blev min IUI-tid en utmärkt plattform för den fortsatta forskarkarriären. Jag ser tillbaka på åren vid IUI med stor tacksamhet och tillfredsställelse.

REFERENSER

- Carlsson, Bo (1987), "Reflections on 'Industrial Dynamics': The Challenges Ahead". *International Journal of Industrial Organization*, vol. 5, nr 2, 135–148.
- Carlsson, Bo (red.), (1989), *Industrial Dynamics: Technological, Organizational, and Structural Changes in Industries and Firms*. Boston: Kluwer Academic Publishers.
- Carlsson, Bo (red.), (1995), *Technological Systems and Economic Performance: The Case of Factory Automation*. Boston och Dordrecht: Kluwer Academic Publishers.
- Carlsson, Bo (red.), (1997), *Technological Systems and Industrial Dynamics*. Boston och Dordrecht: Kluwer Academic Publishers.
- Carlsson, Bo (red.), (2002), *Technological Systems in the Bio Industries – An International Study*. Boston och Dordrecht: Kluwer Academic Publishers.
- Carlsson, Bo (2007), "IVA:s Storprojekt: en tillämpning av den Dahmén'ska ansatsen". I

- Nils Karlson, Bengt Mölleryd och Dan Johansson (red.), *Dahmén och det industriella företaget*. Stockholm: Ratio och IVA.
- Carlsson, Bo, Fredrik Bergholm och Thomas Lindberg (1981), *Industristödspolitik och dess inverkan på samhällsekonomin*. Stockholm: IUI.
- Carlsson, Bo och Enrico Deiacio (1983), *Den eltunga industrins långsiktiga utveckling*. Stockholm: IUI.
- Carlsson, Bo och Rolf G. H. Henriksson (1991), *Development Blocks and Industrial Transformation: The Dahménian Approach to Economic Development*. Stockholm: IUI och Almqvist & Wiksell International.
- Carlsson, Bo och Märtha Josefsson (1974), *Industrins energiförbrukning – analys och prognos fram till 1985*. Stockholm: IUI.
- Carlsson, Bo, Erik Dahmén, Anders Grufman, Märtha Josefsson och Johan Örtengren (1979), *Teknik och industristruktur – 70-talets ekonomiska kris i historisk belysning*. Stockholm: IUI och IVA.
- Carlsson, Bo, Johan Örtengren, Petra Lantz, Tomas Pousette, Lars Jagrén och Fredrik Bergholm (1981), *Industrin inför 80-talet*. Stockholm: IUI.
- Du Rietz, Gunnar (1975), *Etablering, nedläggning och industriell tillväxt i Sverige 1954–1970*. Stockholm: IUI.
- Du Rietz, Gunnar (1980), *Företagsetableringarna i Sverige under efterkrigstiden*. Stockholm: IUI.
- Gunnar Eliasson, Bo Carlsson och Bengt-Christer Ysander (1979), *Att välja 80-tal: IUI:s långtidsbedömning 1979*. Stockholm: IUI.
- Facht, Johan (1976), *Emission Control Costs in Swedish Industry. An Empirical Study of the Iron & Steel and Pulp & Paper Industries*. Stockholm: IUI.
- Josefsson, Märtha och Johan Örtengren (1979), "Det långa perspektivet: svensk industris utveckling 1870–1976". I Bo Carlsson m.fl. (red.), *Teknik och industristruktur – 70-talets ekonomiska kris i historisk belysning*. Stockholm: IUI och IVA.
- Josefsson, Märtha och Johan Örtengren (1980), "Priser och omvandling i svensk industri". I Erik Dahmén och Gunnar Eliasson (red.), *Industriell utveckling i Sverige – Teori och verklighet under ett sekel*. Stockholm: IUI.
- Åberg, Carl Johan (2009), "Långtidsutredningarna – en blandekonomins spegel". I denna volym.
- Örtengren, Johan (1979), "Den nuvarande krisen i jämförelse med tidigare kriser". I Bo Carlsson m.fl. (red.), *Teknik och industristruktur – 70-talets ekonomiska kris i historisk belysning*. Stockholm: IUI.
- Örtengren, Johan (1981), "Kapitalbildning i svensk industri under efterkrigstiden". I Bo Carlsson m.fl. (red.), *Industrin inför 80-talet*. Stockholm: IUI.

FÖRFATTARPRESANTATION

Bo Carlsson är född 1942. Han doktorerade vid Stanford University år 1972 och var verksam vid IUI 1972–1984. Han är sedan 1984 professor på Case Western Reserve University, Cleveland, Ohio. Han är Frank Tracy Carlton Professor of Economics och Director of the Executive Doctor of Management (EDM) Program vid Weatherhead School of Management och var tidigare Associate Dean for Research and Graduate Programs och Director of Ph.D. Programs and Research.

Bo Carlsson har publicerat mer än 20 böcker och åtskilliga artiklar om industriell dynamik, teknologiska innovationssystem, småföretag och entreprenörskap. Hans nuvarande forskningsintressen inkluderar entreprenörskap och ekonomisk tillväxt, regionala industrikluster, innovationssystem och policyfrågor på dessa områden. Han har även haft forskningsuppdrag på Världsbanken, Nutek, Vinnova och olika policy-organ i de övriga nordiska länderna. Han är ordförande i det vetenskapliga rådet till Danish Research Unit for Industrial Dynamics (DRUID). Han var president i European Association for Research in Industrial Economics 1983–85 och har i flera omgångar varit medlem eller ordförande i priskommittén i International J. A. Schumpeter Society.